

ଯୋଏଲ ପୁସ୍ତକ ଓ ଲାଓଦିକିୟ ସପ୍ତମ-ଦିନୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ମଣ୍ଡଳୀ - ସଂଖ୍ୟା ବଢ଼ିଣ

Jeff Pippenger
2026-01-20

ସଂଖ୍ୟା ବଢ଼ିଣ

ପିତରଙ୍କୁ ଆମ ସାକ୍ଷୀ କରି ଯୋଏଲ ପୁସ୍ତକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିବା ଏକ ଧୀରଗତିର ଯାତ୍ରା ହୋଇଆସିଛି । ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାଣୀମୟ ବାକ୍ୟରେ ପିତର ସବୁଠାରୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ପ୍ରତୀକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ କି ତେଣୁ ନୁହନ୍ତି? ପିତର କୈସରିଆ ଫିଲିସ୍ତୀରେ ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେ ତୃତୀୟ ପ୍ରହରରେ ଉପର କୋଠାରେ ପେଟ୍ରେକୋଷ୍ଟରେ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ପୁଣି ସେହି ଦିନର ନବମ ପ୍ରହରରେ ମନ୍ଦିରରେ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ଯୀଶୁଙ୍କୁ ତୃତୀୟ ପ୍ରହରରେ କରୁଣବିଦ୍ଧି କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ନବମ ପ୍ରହରରେ ସେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ । ପିତରଙ୍କୁ ନବମ ପ୍ରହରରେ କୈସରିଆକୁ ଡାକାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ କର୍ନେଲିୟସଙ୍କ କାହାଣୀରେ ଯେ କୈସରିଆକୁ ସେ ଡାକାଯାଇଥିଲେ, ସେହିଟି ହେର୍ମୋନ ପର୍ବତର ପାଦଦେଶରେ ଥିବା କୈସରିଆ ଫିଲିସ୍ତୀ ନୁହେଁ; ସେହିଟି ଥିଲା ସମୁଦ୍ରତଟସ୍ଥ କୈସରିଆ, ଯାହାକୁ କୈସରିଆ ମାରିଟିମା ବୋଲି କୁହାଯାଉଥିଲା ।

କାଇସରିୟା ମାରିଟିମା ହେଉଛି ଭୂମଧ୍ୟ ସାଗରତଟରେ ଅବସ୍ଥିତ ଏକ ସମୁଦ୍ରତୀର ସହର, ଯାହା ଆଧୁନିକ ତେଲ ଆଭିବର ପ୍ରାୟ 30–35 ମାଇଲ ଉତ୍ତରେ ଅବସ୍ଥିତ (ହେରୋଦ ଦି ଗ୍ରେଟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଏକ ଭବ୍ୟ ରୋମୀୟ ବନ୍ଦର-ନଗର ଭାବେ ନିର୍ମିତ) । ଏହା ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ପୁସ୍ତକରେ ପୁନଃପୁନି ଉଲ୍ଲେଖିତ ହୋଇଛି (15 ଥର ଉଲ୍ଲେଖ ହୋଇଛି), ଏବଂ ନୂତନ ନିୟମରେ ଯାହାକୁ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ କେବଳ “କାଇସରିୟା” ବୋଲି ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି, ସେହି ସହର ଏହାହିଁ । ସୁସମାଚାରକ ଫିଲିସ୍ତୀ ସେଠାରେ ତାଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାଣୀ କରୁଥିବା ଚାରିଜଣୀ କନ୍ୟାଙ୍କ ସହ ବାସ କରୁଥିଲେ (ପ୍ରେରିତ 8:40; 21:8) । ପାଉଲ ସେଠାରେ ଦୁଇ ବର୍ଷ କାରାବନ୍ଦୀ ଥିଲେ, ଏବଂ ଶାସକ ଫେଲିକ୍ସ, ଫେଷ୍ଟସ ଓ ରାଜା ଆଗ୍ରିପ୍ପାଙ୍କ ସମମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ (ପ୍ରେରିତ 23–26) । ସମ୍ଭବତଃ ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେ, ପେତ୍ର ଏଠାରେ ରୋମୀୟ ଶତସେନାପତି କର୍ନେଲିୟସଙ୍କୁ ପ୍ରଚାର କରିଥିଲେ—ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମରେ ପ୍ରଥମ ପ୍ରମୁଖ ଅନ୍ୟତାତୀୟ ଧର୍ମାନ୍ତର ଥିଲା (ପ୍ରେରିତ 10) ଖ୍ରୀ. 34 ମସିହାରେ, ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଅନେକଙ୍କ ସହିତ ଯେ ଚୁକ୍ତିକୁ ସ୍ଥିର କରିଥିଲେ, ସେହି ସପ୍ତାହର ସମାପ୍ତି ହେଲା ।

ଏବଂ ସେ ଏକ ସପ୍ତାହ ପାଇଁ ଅନେକଙ୍କ ସହ ଚୁକ୍ତିକୁ ଦୃଢ଼ କରିବ; ଏବଂ ସପ୍ତାହର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ସେ ବଳିଦାନ ଓ ନୈବେଦ୍ୟକୁ ବନ୍ଦ କରିଦେବ, ଏବଂ ଘୃଣିତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରସାର ଦ୍ଵାରା ସେ ତାହାକୁ ଉଜାଡ଼ କରିଦେବ, ସମାପ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ; ଏବଂ ଯାହା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଛି, ତାହା ଉଜାଡ଼ ହୋଇଥିବା ଉପରେ ଭାଳାଯିବ । ଦାନିୟେଲ 9:27 ।

କୈସରିୟା ମାରିଟିମା ଯିହୁଦିଆର ରୋମୀୟ ପ୍ରଶାସନିକ ରାଜଧାନୀ ଏବଂ ଜନଜାତିମାନଙ୍କର ଏକ ପ୍ରମୁଖ କେନ୍ଦ୍ର ଥିଲା । କୈସରିୟା ଫିଲିସ୍ତୀ ଏକ ଭିନ୍ନ ନଗର, ଯାହା ଦୂର ଉତ୍ତରେ ହେର୍ମୋନ ପର୍ବତର ପାଦଦେଶ ସମୀପରେ (ଗାଲିଲ ସାଗରରୁ ପ୍ରାୟ 98–୩୦ ମିଲ ଉତ୍ତରେ), ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯାହା ଗୋଲାନ ହାଇଲଣ୍ଡ ଅଞ୍ଚଳରେ (ଆଧୁନିକ ବାନିଆସ) ଅବସ୍ଥିତ । ଏହା କେବଳ ସୁସମାଚାରଗୁଡ଼ିକରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ହୋଇଛି (ମାଥୁ 16:13 ଏବଂ ମାର୍କ 8:27), ସେହି ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କୈସରିୟା ଫିଲିସ୍ତୀକୁ ନେଇଗଲେ । ଏହା ସେହି ପ୍ରସିଦ୍ଧ ସ୍ଥାନ, ଯେଠାରେ ପିତର ସ୍ଵୀକାର କଲେ ଯେ ଯୀଶୁ “ମଣିଆ, ଜୀବନ୍ତ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର,” ଏବଂ ଯେଠାରେ ଯୀଶୁ ଘୋଷଣା କଲେ, “ଏହି ଶିଳା ଉପରେ ମୁଁ ମୋର ମଣ୍ଡଳୀ ନିର୍ମାଣ କରିବି, ଏବଂ ପାତାଳର ଦ୍ଵାରଗୁଡ଼ିକ ଏହାକୁ ପରାସ୍ତ କରିପାରିବ ନାହିଁ” (ମାଥୁ 16:13–20) । ଏହା ଗ୍ରୀକ ଦେବଦେବୀମାନଙ୍କର ମନ୍ଦିରସହିତ ଏକ ପୌତ୍ଵଲିକ ଅଞ୍ଚଳ ଥିଲା, ବିଶେଷକରି ଛାଗଦେବତା ପାନଙ୍କର; ତାଙ୍କର ପାନ-ଗୃହାକୁ “ନରକର ଦ୍ଵାର” ବୋଲି କୁହାଯାଉଥିଲା, ଯାହାର କାରଣରୁ ସେଠାରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଏହି ଘୋଷଣା ବିଶେଷରୂପେ ଚମତ୍କାରଜନକ ହୋଇଉଠିଥିଲା ।

ଏହି ଦୁଇଟି ନଗର ଭୌଗୋଳିକ ଏବଂ ଐତିହାସିକ ଭାବରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୃଥକ—ଏକଟି ଦକ୍ଷିଣ-ପଶ୍ଚିମରେ ଅବସ୍ଥିତ ଏକ କୋଳାହଳମୟ ରୋମାୟ ସମୁଦ୍ର ବନ୍ଦର, ଓ ଅନ୍ୟ ଟିମ୍ପଲ ନଦୀର ଉତ୍ତର ସ୍ଥଳ ନିକଟରେ ଅବସ୍ଥିତ ଉତ୍ତର ଅଞ୍ଚଳର ଏକ ହେଲେନିଷ୍ଟିକ/ପୌର ଲିକ୍ସ୍ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ। ସମୁଦ୍ର ତଟସ୍ଥ ନଗରଟି ପ୍ରେ ରିତମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ପୁସ୍ତକରେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ରଖେ, ଯେବେକି ଉତ୍ତର ନଗରଟି ସୁସମାଚାରଗୁଡ଼ିକର ଏକ ନିଷ୍ପାନ୍ନକ୍ଷ ଶର କେନ୍ଦ୍ର ସ୍ଥଳ। ସମୁଦ୍ରର କାଳସରିଆ ହେଉଛି ରୋମର—ସେହି ପଶ୍ଚିମ—ଏକ ପ୍ରତୀକ, ଏବଂ ଭୂମିର କାଳସରିଆ ହେଉଛି ସେହି ଅଜଗରର ଏକ ପ୍ରତୀକ। ସିଷ୍ଟର ହାଇଟ୍ କରୁଣରୁ ପେଟ୍ରେ କୋଷ୍ଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବଧୂକ୍ତ, “ପେଟ୍ରେ କୋଷ୍ଟ 1ୟ ରଡୁ” ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତୁ, ଯାହା କରୁଣରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ପେଟ୍ରେ କୋଷ୍ଟରେ ସମାପ୍ତ ହେଲା।

“ପେଟ୍ରେକୋଷ୍ଟ ଦିନର ଘଟଣାମାନେ ସେହି ସମୟଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ଶକ୍ତି ସହିତ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହେବାର ସମୟକୁ ମୁଁ ଗଭୀର ଆକାଂକ୍ଷା ସହ ଅପେକ୍ଷା କରୁଛି। ଯୋହନ କହନ୍ତି, ‘ମୁଁ ଆଉ ଜଣେ ଦୂତଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅବତରଣ କରୁଥିବା ଦେଖିଲି, ତାଙ୍କ ପାଖରେ ବହୁତ ଶକ୍ତି ଥିଲା; ଏବଂ ପୃଥିବୀ ତାଙ୍କ ମହିମାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା।’ ପରେ, ପେଟ୍ରେକୋଷ୍ଟ ସମୟରେ ଯେପରି ହୋଇଥିଲା, ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଉଥିବା ସତ୍ୟକୁ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ନିଜ ନିଜ ଭାଷାରେ, ଶୁଣିବେ।”

“ଯେକୌଣସି ଆତ୍ମା ଯେ ସତସ୍ୱପ୍ନ ସହିତ ତାଙ୍କର ସେବା କରିବାକୁ ଆକାଂକ୍ଷା କରେ, ଇଶ୍ୱର ସେହି ଆତ୍ମାରେ ନୂତନ ଜୀବନ ସଞ୍ଚାର କରିପାରନ୍ତି; ସେ ବଳିବେଦୀରୁ କ୍ୱଳନ୍ତ କୋଇଲା ନେଇ ଠୋକକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରିପାରନ୍ତି, ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ତାଙ୍କର ସ୍ତୁତିରେ ବାନ୍ଧୁଛନ୍ତି କରିପାରନ୍ତି। ହଜାର ହଜାର କଣ୍ଠସ୍ୱର ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଅତ୍ୟନ୍ତ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଘୋଷଣା କରିବା ପାଇଁ ଶକ୍ତିରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ। ତତଲାଭିତ୍ୱା ଜିହ୍ୱା ମୁକ୍ତ ହେବ, ଏବଂ ଭାରୁମାନେ ସତ୍ୟ ପାଇଁ ସାହସିକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ବହନ କରିବାରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରାଯିବେ। ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଶୁଚିତାରୁ ଆତ୍ମାର ମନ୍ଦିରକୁ ପବିତ୍ର କରିବାରେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହ ଏମିତି ଘନିଷ୍ଠ ସମ୍ପର୍କ ରକ୍ଷା କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ, ଯେପରି ସେମାନେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା ଝରି ପଡ଼ିବାବେଳେ ତାହାର ଅଂଶୀଦାର ହୋଇପାରନ୍ତି।” Review and Herald, July 20, 1886.

ପ୍ରାକ୍ରିୟାଗତ ଭାବେ ପେଟ୍ରେକୋଷ୍ଟର ରତ୍ନ ପ୍ରଥମ ଫଳର ପର୍ବରୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ସହ ସମନ୍ୱିତ; କିନ୍ତୁ କରୁଣର ମୃତ୍ୟୁ ବିନା, ଉଠିଥିବା ଉଦ୍ଧାରକ ଯେତେବେଳେ ଉଠିଲେ ସେତେବେଳେ ନିଜ ସହିତ ନେଇଯିବା ପାଇଁ କୌଣସି ରକ୍ତ ଥାନ୍ତା ନାହିଁ। ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ବିନା, ସେ, ଜୀବନର ରୁଚି ରୂପେ, ଖମିରହୀନ ରୁଚିର ପର୍ବର ଦିନରେ ବିଶ୍ରାମ କରିନଥାନ୍ତେ, ଏବଂ ଜୀବନର ରୁଚି ପ୍ରଥମ ଫଳର ପର୍ବରେ ଉଠିବାର ପୂର୍ବରୁ ବିଶ୍ରାମ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା; ଏହିପରି ଭାବେ ସେହି ପଞ୍ଚାଶ ଦିନର ଅବଧୂର ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଯାହା ପେଟ୍ରେକୋଷ୍ଟର ଦିନ ଓ ପର୍ବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନେଇଗଲା।

ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଗୋଟିଏ ସପ୍ତାହ ପାଇଁ ସେହି ଚୁକ୍ତିକୁ ସ୍ଥିର କରିବାକୁ ଆସିଲେ; ସେହି ସପ୍ତାହ ତାଙ୍କର ବସ୍ତ୍ରସ୍ଥାରୁ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଏବଂ ପରେ “ସପ୍ତାହର ମଝିରେ,” ସାଢ଼େ ତିନି ବର୍ଷ ପରେ, ସେ କରୁଣରେ ବିଧି ହେଲେ, ଖମିରହୀନ ରୁଚିର ଦିନରେ ସମାଧିରେ ବିଶ୍ରାମ କଲେ, ରବିବାର ଦିନ ଯବ-ଶସ୍ୟର ପ୍ରଥମ ଫଳର ପର୍ବରୂପେ ଉଠିଲେ, ଏପରିକରେ ସେହି ପଚାଶ ଦିନର ପେଟ୍ରେକୋଷ୍ଟୀୟ ରତ୍ନର ଆରମ୍ଭ କଲେ, ଯାହା ଗହମର ପ୍ରଥମ ଫଳର ପର୍ବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିଲା। କରୁଣରୁ ସପ୍ତାହର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଆଉ ସାଢ଼େ ତିନି ବର୍ଷ ପରେ, ସେହି ସାତ ବର୍ଷର ଅବଧୂର ନିଷ୍ପତ୍ତି କୈସରିୟା ମାରିତିମାର କର୍ନେଲିୟଙ୍କ ସହିତ ହେଲା, ଯିଏ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ମଣ୍ଡଳୀରେ ଅନ୍ୟଜାତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଥମ ଧର୍ମାନ୍ତରିତ ବ୍ୟକ୍ତି ହେଲେ—ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ 34ରେ ସପ୍ତାହର ଶେଷରେ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେ ସପ୍ତାହରେ ଆସି ଚୁକ୍ତିକୁ ସ୍ଥିର କଲେ, ସେହି ସପ୍ତାହ ଭବିଷ୍ୟତ ଦ୍ୱାରା ଅନୁଯାୟୀ 9,୫୨୦ ଦିନର, ଏବଂ କରୁଣ “ସପ୍ତାହର ମଧ୍ୟ ଭାଗରେ” ଅଛି; ତେଣୁ ବସ୍ତ୍ର-ସ୍ଥଳ । ପରେ ୧,୨୨୦ ଦିନରେ ଏହା ଘଟିଲା, ଏବଂ କଣ୍ଠେ ଲିୟ ଧର୍ମାନ୍ତରିତ ହେବାର ୧,୨୨୦ ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ଏହା ଘଟିଲା। କରୁଣ ଉପରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତୃତୀୟ ପ୍ରହରରେ କରୁଣବିଦ୍ଧ ହେଲେ, ଏବଂ ନବମ ପ୍ରହରରେ ସେ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କଲେ। ସେହିଥିଲା ପେଟ୍ରେ କୋଷ୍ଟ 1ୟ ରତ୍ନର ଆରମ୍ଭ, ଏବଂ ଶେଷରେ, (କାରଣ ଯୀଶୁ ସଦା ଆରମ୍ଭ ଦ୍ୱାରା ଶେଷକୁ ଦୃଷ୍ଟି କରନ୍ତୁ) ପେଟ୍ରେ କୋଷ୍ଟ ଦିନେ ପିତର ଉପର ଘରରେ ତୃତୀୟ ପ୍ରହରରେ ଯୋଏଲ ପୁସ୍ତକରୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଉପଦେଶ ଦେଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ନିଜ ଦିନ ଶିଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷ୍ୟାତ କରିଥିଲେ। ପରେ ପିତର ନବମ ପ୍ରହରରେ ମନ୍ଦିରରେ ଯୋଏଲ ବିଷୟରେ ତାଙ୍କ ତୃତୀୟ ଉପଦେଶ ଦେଲେ। ସ୍ୱପ୍ନ ରୂପେ, ତୃତୀୟ ଓ ନବମ ପ୍ରହର ପେଟ୍ରେ କୋଷ୍ଟ 1ୟ ରତ୍ନର ଆରମ୍ଭ ଓ ସମାପ୍ତିର ଏକ ଆଲମ୍ବ ଓ ଓମେଗା ପ୍ରତୀକ

ଅଟେ ।

ରେଖା ଉପରେ ରେଖା ମେଳାଇ, ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଏହି ଦୁଇ ଘଟଣାର ତୃତୀୟ ଓ ନବମ ଘଣ୍ଟାକୁ ସମ୍ବେଦନ କରୁଛୁ, ସେତେବେଳେ ଆମେ ଏହି ଛଅ ଘଣ୍ଟାକୁ ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ କାଳପର୍ଯ୍ୟାୟ ଭାବେ ପାଉଛୁ, ଯାହା ଉଭୟେ ଏକ ବିଭାଜନର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥାଏ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଜୀବନରୁ ମୃତ୍ୟୁକୁ ପୁଣି ମୃତ୍ୟୁରୁ ଜୀବନକୁ ଯାଆନ୍ତି । ସେ ପୃଥିବୀରୁ ସ୍ୱର୍ଗକୁ, ଏବଂ ପୁଣି ସ୍ୱର୍ଗରୁ ପୃଥିବୀକୁ ଯାଆନ୍ତି । ପିତର ମନ୍ଦିରର ବାହାରେ ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ପରେ ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି । ନିଷ୍ଠୁର, ତୃତୀୟରୁ ନବମ ଘଣ୍ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମାନାନ୍ତର ସମ୍ବେଦନତା ମଧ୍ୟ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମେ ଆମେ ପିତର, କର୍ଣ୍ଣେଲିଉସ ଏବଂ ସମୁଦ୍ରତୀରସ୍ଥ କୈସରିଆକୁ ବିଚାର କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଯେପରି ଛଅ ଘଣ୍ଟାରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ବିଭାଗଗୁଡ଼ିକରେ ଥିଲା, ସେପରି କର୍ନେଲିୟସ୍ ପିତରଙ୍କୁ ଡାକି ଆଣିବା ପାଇଁ ପଠାଇବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଯେତେବେଳେ ଦୂତ ପଠାଯାଇଥିଲେ, ସେହି ସମୟ ନବମ ଘଣ୍ଟା ଥିଲା ।

କୈସରିଆରେ କର୍ଣ୍ଣେଲିଉସ୍ ନାମକ ଜଣେ ମଣିଷ ଥିଲେ; ସେ ଇତାଲୀୟ ବାହିନୀ ବୋଲି ପରିଚିତ ଦଳର ଜଣେ ଶତପତି ଥିଲେ । ସେ ଭଲଶୀଳ ଥିଲେ, ଏବଂ ନିଜ ସମଗ୍ର ପରିବାର ସହିତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭଜ କରୁଥିଲେ; ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବହୁ ଦାନ ଦେଉଥିଲେ ଏବଂ ସଦା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ । ଦିନର ପ୍ରାୟ ନବମ ପହରରେ ସେ ଏକ ଦର୍ଶନରେ ସ୍ୱପ୍ନଭାବେ ଦେଖିଲେ ଯେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଜଣେ ଦୂତ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସି କହିଲେ, “କର୍ଣ୍ଣେଲିଉସ୍ ।” ସେ ତାଙ୍କୁ ନିରୀକ୍ଷଣ କରି ଭୀତ ହେଲେ ଏବଂ କହିଲେ, “ପ୍ରଭୁ, କ’ଣ?” ସେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ ପ୍ରାର୍ଥନାମାନ ଏବଂ ତୁମ ଦାନମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସ୍ମାରକସ୍ୱରୂପ ଉପରକୁ ଉଠିଛି । ତେଣୁ ଏବେ ଯାତ୍ରାକୁ ଲୋକ ପଠାଇ ସିମୋନ୍ ନାମକ ଜଣକୁ ଡାକି ଆଣ; ତାହାର ଉପନାମ ପିତର ଅଟେ ।” ପ୍ରେରିତ 10:1-5 ।

ଏକ ଦୂତଙ୍କର ଆଗମନ ଏକ ସନ୍ଦେଶର ଓ ଏକ ପଥଚିହ୍ନର ପ୍ରତୀକ, ଏବଂ ଦୂତ ଯେତେବେଳେ କହିଲେ, “ତୋର ପ୍ରାର୍ଥନାମାନେ ଓ ତୋର ଦାନଧର୍ମ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସ୍ମାରକରୂପେ ଉପରକୁ ଯାଇଅଛି,” ସେତେବେଳେ ସେ ଏହାକୁ ଏକ ପଥଚିହ୍ନ ବୋଲି ଛିର କରିଦେଲେ । ସପ୍ତାହର ସମାପ୍ତିର ପଥଚିହ୍ନ ହେଉଛି, କର୍ନେଲିୟସ୍ ଚାରି ଦିନ ଉପବାସ କରିବା ପରେ ନବମ ଘଣ୍ଟାରେ ପିତରଙ୍କୁ ଡାକିବା ପାଇଁ ପଠାଇବା; ଏବଂ ଏହାକୁ “ସ୍ମାରକ” ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି, ଯାହା ଏକ ପଥଚିହ୍ନ । “ଶତପତି” ଭାବେ, କର୍ନେଲିୟସ୍ ଏକ ଶତ ଲୋକଙ୍କ ଉପରେ ଅଧିନାୟକ ଥିଲେ ।

ମାଥୁର ସୋଲ ଅଧ୍ୟାୟରେ ପେତ୍ର କୈସରିଆ ଫିଲିପ୍ପୀରେ ଥିବାବେଳେ କୌଣସି ଘଣ୍ଟା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଉଲ୍ଲେଖ ନାହିଁ । କୈସରିଆ ଫିଲିପ୍ପୀ ସେହି ସହରର ନାମ, ଯେ ସମୟରେ ଯିଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସେଠାକୁ ନେଇଥିଲେ । ଦାନିଏଲ ଏଗାର ଅଧ୍ୟାୟର ଇତିହାସରେ, ତେରରୁ ପନ୍ଦର ପଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଯେଉଁ ପଦଗୁଡ଼ିକ ପାନିଅମ୍‌ର ଯୁଦ୍ଧରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଯୁଦ୍ଧରାଷ୍ଟ୍ରରେ ରବିବାର ଆଇନକୁ ନେଇଯାଉଥିବା ଯୁଦ୍ଧର ପ୍ରତିରୂପ ଅଟେ, ସେ ସମୟରେ କୈସରିଆ ଫିଲିପ୍ପୀର ନାମ ପାନିଅମ୍ ଥିଲା । ପେତ୍ର ତେରରୁ ପନ୍ଦର ପଦରେ ଅଛନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ସେ କୈସରିଆ ଫିଲିପ୍ପୀରେ ଅଛନ୍ତି, ଯାହା ପାନିଅମ୍ ଅଟେ ।

ଦାନିଏଲ ୧୧ ଅଧ୍ୟାୟର ତେରହରୁ ପନ୍ଦର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଦଗୁଡ଼ିକର ପୂରଣ ହେଉଛି ପାନିଅମ୍‌ର ଯୁଦ୍ଧ ବୋଲି ପରିଚୟ କରିବା, ଏବଂ ସେହି ପଦଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ପାନିଅମ୍‌ର ଯୁଦ୍ଧର ଇତିହାସ ଏକ ଏମିତି ଯୁଦ୍ଧକୁ ଚିହ୍ନଟ କରେ ଯାହା ଯୁଦ୍ଧରାଷ୍ଟ୍ରରେ ରବିବାରୀୟ ବିଧିକୁ ନେଇଯାଏ—ଏହିପରି ଭାବରେ ନିଷ୍ଠୁର “ପଲ୍ଲି ପରେ ପଲ୍ଲି” ପଦ୍ଧତି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ରଚିତ ହୋଇଛି । ସେହି ପଦ୍ଧତିକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଏହାକୁ ଆବଶ୍ୟକ କରେ ଯେ କାଲସରିଆ ଫିଲିପ୍ପୀ ଓ ପାନିଅମ୍‌କୁ ପରସ୍ପର ସମାନାନ୍ତରରେ ରଖିବାକୁ ହେବ, କାରଣ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଉଦ୍ଘୋଷନ କରୁଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ପ୍ରମୁଖ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଉଛି—“ପ୍ରାଚୀନ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଜଣ ସେମାନେ ବଞ୍ଚିଥିବା ଦିନମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଅଧିକ ଆମର ଦିନ ପାଇଁ କହିଥିଲେ ।” ପାଉଲ ଆହୁରି ଯୋଗ କରନ୍ତି ଯେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମାନଙ୍କ ଆତ୍ମାମାନେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମାନଙ୍କ ଅଧୀନ; ତେଣୁ ସେମାନେ କେବଳ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକୁ ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି ନୁହେଁ, ବରଂ ସମସ୍ତେ ଏକମତ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ।

ଏହି କାରଣରୁ, ଯଦି ଏବଂ ଯେତେବେଳେ Panium କୁ ଇଶ୍ଵ ରଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ଵା ଶୀମୟ ବାକ୍ୟ ରେ Panium ଭାବେ ଏବଂ ପରେ Caesarea Philippi ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଏ, ତେବେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦିନମାନରେ ଉଭୟକୁ ଲାଗୁ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ, ଏବଂ ସେମାନେ ପରସ୍ପର ସହିତ ସମନ୍ୱିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ, କାରଣ ସେମାନେ ଏକେ ସହର।

ଏହି ଯୁକ୍ତିସୂତ୍ର ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ, ଯଦ୍ୟପି କିଛି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭିନ୍ନ, ହେଉଛି କୈସରିଆ ଫିଲିପ୍ପୀ ଏବଂ କୈସରିଆ ମାରିଟିମା। ପେତ୍ର କ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ କୈସରିଆ ଫିଲିପ୍ପୀକୁ ଯାଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସେ କୈସରିଆ ମାରିଟିମାକୁ ପଠାଯାଇଥିଲେ। ତଥାପି ଉଭୟ କୈସରିଆରେ ପେତ୍ର ହିଁ ମୁଖ୍ୟ ଚୁକ୍ତିଗତ ଚରିତ୍ର। ଏହି କ୍ରମରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କଥା ହେଉଛି, ନବମ ଘଣ୍ଟାରେ କର୍ନେଲିୟଙ୍କୁ ସ୍ଵର୍ଗଦୂତ ଦର୍ଶନ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ପେତ୍ରଙ୍କୁ ଡାକି ଆଣିବା ପାଇଁ ପଠାଇବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ। କୈସରିଆରେ ପେତ୍ର ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାଶୀମୂଳକ ପ୍ରତୀକ, କିନ୍ତୁ ଏହି ଦୁଇ କୈସରିଆ ସ୍ଵଷ୍ଟରୂପେ ପରସ୍ପର ଭିନ୍ନ। ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ସମୁଦ୍ରତଟସ୍ଥ କୈସରିଆ, ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ହେଉଛି ଭୂମିସ୍ଥ କୈସରିଆ। ସମୁଦ୍ରତଟସ୍ଥ କୈସରିଆ ଅନ୍ୟଜାତିମାନଙ୍କ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ, ଏବଂ କର୍ନେଲିୟ 34 ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦରେ, ଚୁକ୍ତି-ସପ୍ତାହର ସମାପ୍ତିକ୍ଷଣରେ, ପ୍ରଥମ ଅନ୍ୟଜାତିୟ ଧର୍ମାନ୍ତରିତ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ। ସମୁଦ୍ରତଟସ୍ଥ କୈସରିଆ ନବମ ଘଣ୍ଟା ସହ ସମ୍ବନ୍ଧ ଏବଂ ପେତ୍ରଙ୍କୁ ଦିନ ମନ୍ଦିରରେ ପେତ୍ରଙ୍କ ସହିତ, ଏବଂ ନବମ ଘଣ୍ଟାରେ କ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ସହିତ, ସମନ୍ୱିତ ହୁଏ।

ପୃଥ୍ଵୀ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କୈସରିଆ, ଅର୍ଥାତ୍ କୈସରିଆ ଫିଲିପ୍ପୀ, ତୃତୀୟ ଘଣ୍ଟା ଅଟେ। ବାଛିବା ପାଇଁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବିକଳ୍ପ ନାହିଁ। ଆରମ୍ଭରେ କୈସରିଆ ଫିଲିପ୍ପୀ—ତୃତୀୟ ଘଣ୍ଟା, ଏବଂ ଶେଷରେ କୈସରିଆ ମାରିଟିମା—ନବମ ଘଣ୍ଟା। ଫିଲିପ୍ପୀ ହେଉଛି ଛଅ ଘଣ୍ଟା ସମୟାବଧିର ଆଲ୍ଫା, ଏବଂ ମାରିଟିମା ହେଉଛି ଓମେଗା। ନବମ ଘଣ୍ଟାରେ ଥିବା ଓମେଗା ହେଉଛି ଚୁକ୍ତିର ସପ୍ତାହର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ, ଏବଂ ପେତ୍ରଙ୍କୋଷ୍ଠରେ ମନ୍ଦିରଭିତରେ ପିତରଙ୍କ ଘଟଣା ମଧ୍ୟ ନବମ ଘଣ୍ଟା ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଥିଲା। ପିତରଙ୍କୁ ଡାକିବା ପାଇଁ କର୍ନେଲିୟଙ୍କ ଆହ୍ଵାନ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ସହ ସମାନ୍ତର ହୁଏ, ଯାହା ରବିବାର ନିୟମର ପ୍ରତିରୂପ, ଏବଂ ପେତ୍ରଙ୍କୋଷ୍ଠରେ ମନ୍ଦିରଭିତରେ ପିତରଙ୍କ ଘଟଣା ସହିତ ମଧ୍ୟ, ଯାହା ପୁନର୍ବାର ରବିବାର ନିୟମର ପ୍ରତିରୂପ ଅଟେ। ପ୍ରଥମ ଅନ୍ୟଜାତିୟ ଧର୍ମାନ୍ତରିତ ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବେ କର୍ନେଲିୟ ରବିବାର ନିୟମ ସମୟରେ ଏଗାରୋତମ ଘଣ୍ଟାର ପ୍ରଥମ କାମକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରେ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେତେବେଳେ କ୍ଵରୁଣରୋପିତ ହେଲେ ସେହି ତୃତୀୟ ପହର, ଏବଂ ପିତର ଯେତେବେଳେ ଉପର କକ୍ଷରେ ଥିଲେ ସେହି ତୃତୀୟ ପହର, ନିଶ୍ଚୟ ଭାବେ, ଏବଂ କେବଳ କାଇସରିଆ ଫିଲିପ୍ପୀକୁ ହିଁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରିପାରେ। ପେତ୍ରଙ୍କୋଷ୍ଠ ଦିନରେ ପିତର ଯେଉଁ ଉପର କକ୍ଷରେ ଥିଲେ, ସେହି କକ୍ଷଟି ହିଁ ଏକେ କକ୍ଷ ଥିଲା ଯେଉଁଠାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାଙ୍କର ପୁନରୁତ୍ଥାନ, ଆରୋହଣ ଓ ଅବତରଣ ପରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲେ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଉପର କକ୍ଷକୁ ଆସିଥିଲେ, ଏବଂ ତାହାପରେ ପଚାସ ଦିନ ପରେ, ପେତ୍ରଙ୍କୋଷ୍ଠ ଦିନରେ, ପିତର ସେହି ଏକେ ଉପର କକ୍ଷରେ ଯୋଏଲ ପୁସ୍ତକର ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ।

କୈସରିୟା ଫିଲିପ୍ପୀ ହେଉଛି ତୃତୀୟ ଘଣ୍ଟା, ଯାହା ଶୂଳବିଦ୍ଧତା ଏବଂ ପେତ୍ରଙ୍କୋଷ୍ଠର ଉପର ଘର ସହ ସମନ୍ୱିତ ହୁଏ। ଶୂଳବିଦ୍ଧତା ଛିତରାଇ ଦେବାର ଏକ ପ୍ରତୀକ ଏବଂ ଉପର ଘର ଏକତାର ପ୍ରତୀକ। ଏହା କୈସରିୟା ଫିଲିପ୍ପୀକୁ ରବିବାର ଆଇନର ଠିକ୍ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥାନ ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯେଉଁଠାରେ ଗୋଟିଏ ଶ୍ରେଣୀ ଛିତରାଇ ଯାଏ, ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀ ସଂଗୃହୀତ ହୁଏ। ପାନିଆନ୍ ଯୁଦ୍ଧର ଇତିହାସ ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେବାରୁ ଆରମ୍ଭ ହେଲେ, ମୂର୍ଖ ଏବଂ ଜ୍ଞାନୀ କୁମାରୀମାନେ ଚିରକାଳ ପାଇଁ ପୃଥକ ହେବେ, ଏବଂ ସେମାନେ କ୍ଵରୁଣକୁ ନେଇ ପୃଥକ ହେବେ, ଯାହା ରବିବାର ଆଇନର ସମ୍ବନ୍ଧିତତାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରେ। କୈସରିୟା ଫିଲିପ୍ପୀରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆସନ୍ତା ରବିବାର ଆଇନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ। ସେ ଯେତେବେଳେ ଏହା କଲେ, ପିତର ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ବିରୋଧ କଲେ; ଏହିପରି ନଅଟି ପଦ୍ୟର ମଧ୍ୟରେ, ପିତର ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରେ ଯେମାନେ ମୋହରାଜିତ ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ଯେମାନେ କ୍ଵରୁଣର ସନ୍ଦେଶ ଦ୍ଵାରା ଛିତରାଇ ଯାଆନ୍ତି, ଯାହା ହେଉଛି ରବିବାର ଆଇନ।

ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, କିନ୍ତୁ ତୁମେ ମୋତେ କିଏ ବୋଲି କହୁଛ?

ଶିମୋନ ପିତର ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, ଆପଣ ହେଉଛନ୍ତି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ସଜୀବ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର।

ଯୀଶୁ ତାଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର ଦେଇ କହିଲେ, “ଧନ୍ୟ ତୁମେ, ସିମୋନ ବାରୟୋନା; କାରଣ ମାଂସ ଓ ରକ୍ତ ଏହା ତୁମ ପାଖରେ ପ୍ରକାଶ କରିନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଅବସ୍ଥିତ ମୋର ପିତା ଏହା ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ କହୁଛି, ତୁମେ ପିତର, ଏବଂ ଏହି ଶିଳା ଉପରେ ମୁଁ ମୋର କଳିସିଆ ନିର୍ମାଣ କରିବି; ଏବଂ ପାତାଳର ଦ୍ୱାରଗୁଡ଼ିକ ତାହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଜୟୀ ହେବ ନାହିଁ । ମୁଁ ତୁମକୁ ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟର ଚାବିଗୁଡ଼ିକ ଦେବି; ଏବଂ ତୁମେ ପୃଥିବୀରେ ଯାହା କିଛି ବାନ୍ଧିବ, ସେହିପରି ସ୍ୱର୍ଗରେ ବାନ୍ଧି ଯିବ; ଏବଂ ତୁମେ ପୃଥିବୀରେ ଯାହା କିଛି ଖୋଲିବ, ସେହିପରି ସ୍ୱର୍ଗରେ ଖୋଲାଯିବ ।”

ତାପରେ ସେ ନିଜ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କଠୋର ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ଯେ, ସେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବୋଲି କାହାକୁ ମଧ୍ୟ କୁହିବେ ନାହିଁ । ସେହି ସମୟରୁ ଯୀଶୁ ନିଜ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ ଯେ, ତାଙ୍କୁ ଅବଶ୍ୟ ମେରୁଗାଲେମକୁ ଯିବାକୁ ପଡ଼ିବ, ଏବଂ ପ୍ରାଚୀନମାନେ, ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନେ ଓ ଶାସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ହାତରୁ ବହୁତ କଷ୍ଟ ସହିବାକୁ ପଡ଼ିବ, ହତ୍ୟା କରାଯିବ, ଏବଂ ତୃତୀୟ ଦିନରେ ପୁନରୁଦ୍ଧିତ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ତାହାପରେ ପେତ୍ର ତାଙ୍କୁ ଆଲଗାକୁ ନେଇ ତାଙ୍କୁ ଡାହନା କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ, କହିଲେ, ପ୍ରଭୁ, ଏହା ତୁମ ପାଇଁ କଦାପି ନ ହେଉ; ଏହା ତୁମ ଉପରେ ଆସିବ ନାହିଁ ।

କିନ୍ତୁ ସେ ଫେରି ପିତରଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ଶୟତାନ, ମୋର ପଛକୁ ହଟିଯାଅ; ତୁମେ ମୋ ପାଇଁ ବାଧାସ୍ୱରୂପ; କାରଣ ତୁମର ମନ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଷୟରେ ନୁହେଁ, ମଣିଷମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଅଛି । ମାଥୁ 16:15-23 ।

ତୃତୀୟ ଘଣ୍ଟାର କରୁଣବିକ୍ରମ ଏବଂ ପେତ୍ରଙ୍କ ଉପର ଘରର ସନ୍ଦେଶ, ଯୁଦ୍ଧରତ କଳିସିଆର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ—ଅର୍ଥାତ୍ ଗର୍ଭ ଓ ଝାଡ଼-ଆଗାଧିକାର ଉଭୟକୁ ଧାରଣ କରୁଥିବା କଳିସିଆକୁ—ଜୟୋତ୍ସ୍ନା କଳିସିଆ ସହିତ ସମନ୍ୱୟ କରେ । ଜୟୋତ୍ସ୍ନା କଳିସିଆ ହେଉଛି ପେନ୍ଥକୋଷ୍ଟର ପ୍ରଥମଫଳ ଗର୍ଭର ନିବେଦନ, ଯାହା ହେଉଛି ରବିବାର ଆଇନ । ଯେତେବେଳେ ଝାଡ଼-ଆଗାଧିକାର ଓ ଗର୍ଭ ପରିପକ୍ୱତାକୁ ପହଞ୍ଚେ, ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନେ ଏହି ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀକୁ ପୃଥକ କରନ୍ତି । 9/11 ରେ ଝିସିଝି ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ବର୍ଷା ହିଁ ଗର୍ଭ ଓ ଝାଡ଼-ଆଗାଧିକାର ଫଳବତୀ ହେବାକୁ କାରଣ ହୁଏ ।

ଈଶ ଘଣ୍ଟାର ଏକ ଅବଧି ଏକ୍ସଟର ଶିବିର-ସଭାରୁ 99 ଅକ୍ଟୋବର ୧୮୪୪ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଇତିହାସକୁ ସୂଚିତ କରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ବିଜୟୋତ୍ସ୍ନା ସମୟ ମେରୁଗାଲେମ ପ୍ରବେଶକୁ ଏବଂ ରାଜା ଦାଉଦଙ୍କର ସିନ୍ଧୁକ ସହିତ ମେରୁଗାଲେମ ପ୍ରବେଶକୁ । ନବମ ଘଣ୍ଟା ସନ୍ଧ୍ୟା ବଳିର ସମୟ ମଧ୍ୟ ଅଟେ, ପ୍ରାୟ ଦୁପର ଶାନ୍ତ ସମୟରେ ।

ଏବେ ବେଦୀ ଉପରେ ତୁମେ ଯାହା ଅର୍ପଣ କରିବ, ସେହି ହେଉଛି—ପ୍ରତିଦିନ ନିରନ୍ତର ଭାବରେ ପ୍ରଥମ ବର୍ଷର ଦୁଇଟି ମେଷଶାବକ । ଏକ ମେଷଶାବକକୁ ତୁମେ ପ୍ରଭାତରେ ଅର୍ପଣ କରିବ; ଏବଂ ଅନ୍ୟ ମେଷଶାବକକୁ ତୁମେ ସନ୍ଧ୍ୟାବେଳେ ଅର୍ପଣ କରିବ । ଯାତ୍ରାପୁସ୍ତକ ୨୯:୩୮, ୩୯ ।

“ଏକେବଳ” ଭାବେ ଅନୁବାଦ ହୋଇଥିବା ଶବ୍ଦଟି କେବେ କେବେ “ଦୁଇ ସନ୍ଧ୍ୟାକ ମଧ୍ୟରେ” ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୁଏ । “ଦୁଇ ସନ୍ଧ୍ୟାକ ମଧ୍ୟରେ” ବୋଲି କୁହିଲେ ତୃତୀୟ ଘଣ୍ଟାରୁ ନବମ ଘଣ୍ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଈଶ-ଘଣ୍ଟିଆ ଅବଧିକୁ ସୂଚାଯାଏ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଚୁକ୍ତି-ସପ୍ତାହ କରୁଣରେ ଥିବା ସେହି ଈଶ-ଘଣ୍ଟିଆ ଅବଧିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ପେନ୍ଥକୋଷ୍ଟର ସେହି ଈଶ-ଘଣ୍ଟିଆ ଅବଧିର ଆଲ୍ପରେ ପରିଣତ ହୁଏ । ଚୁକ୍ତି-ସପ୍ତାହରେ ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀ ଅଛନ୍ତି, ଯେମାନେ ଈଶ-ଘଣ୍ଟିଆ ଏକ ଅବଧିକୁ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି, ଯାହା କେବଳ ପବିତ୍ର ସପ୍ତାହର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ସହିତ ନୁହେଁ, ପେନ୍ଥକୋଷ୍ଟ ରତୁର ପ୍ରତୀକଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ମଧ୍ୟ ସିଧାସଳଖ ସଂଯୁକ୍ତ । ପରେ, ସେହି ଏକେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ସପ୍ତାହର ଶେଷରେ, ପିତରଙ୍କୁ ନବମ ଘଣ୍ଟାରେ କୈସରିଆକୁ ଡାକାଯାଏ । ପବିତ୍ର ସପ୍ତାହରେ ସେହି ଏକେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ଗଠନର ଭିତରେ ତିନୋଟି ନବମ ଘଣ୍ଟା ଥିବା ସତ୍ୟଟି—ଯାହାର ଦୁଇଟି ଈଶ-ଘଣ୍ଟିଆ ଅବଧିର ଓମେଗା-ଶେଷାକ ଅଟେ, ଏବଂ ସେହି ଅବଧି ପ୍ରଭାତୀୟ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟା ନିବେଦନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ସମୟ ମଧ୍ୟ ଥିଲା—ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ଆବଶ୍ୟକତାକ୍ରମେ ଏହି ଦାବି କରେ ଯେ କର୍ତ୍ତୂଲିଅସଙ୍କ ନବମ ଘଣ୍ଟାରେ ଶେଷ ହୋଇଥିବା ଏକ ଅବଧିର ଆଲ୍ପ ଭାବେ ଏକ ତୃତୀୟ ଘଣ୍ଟା ଅବଶ୍ୟ ରହିଥାଇପାରେ ।

ପେତ୍ରଙ୍କୁ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପାତ୍ର ଭାବେ ରଖିଥିବା ଦୁଇଟି କାଳସରିଆ, କାଳସରିଆ ଫିଲିପ୍ସ 1କୁ ତୃତୀୟ ଘଣ୍ଟା । ବୋଲି ପରିଚିହ୍ନିତ କରେ । ସେହି ଈଶ-ଘଣ୍ଟିଆ ଅବଧି କାଳସରିଆ ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ଏବଂ କାଳସରିଆ ସହିତ ଶେଷ ହୁଏ,

କାରଣ ଶେଷଟି ଆରମ୍ଭ ହୁଏ । ଯା ଚିତ୍ତ ହୋଇଛି ।

ପାସଓଭରର ମେଷଣାବକଟିକୁ ସନ୍ଧ୍ୟାବେଳେ, ଅର୍ଥାତ୍ ନବମ ଘଣ୍ଟାରେ—ଯେ ସମୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ—ବଧ କରାଯିବାକୁ ଥିଲା ।

ତୁମେମାନେ ସେହି ମାସର ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାକୁ ରଖିବ; ଏବଂ ଇସ୍ରାଏଲର ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀର ସମଗ୍ର ସଭା ସନ୍ଧ୍ୟାବେଳେ ତାହାକୁ ବଧ କରିବ । ଯାତ୍ରାପୁସ୍ତକ 12:6.

ପ୍ରାର୍ଥନାର ସମୟ ମଧ୍ୟ ନବମ ଘଣ୍ଟା ଅଟେ, କାରଣ ସେହି ସମୟ ସନ୍ଧ୍ୟା ବଳିଦାନର ଥିଲା ।

ମୋର ପ୍ରାର୍ଥନା ତୁମ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଧୂପ ପରି ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଉ; ଏବଂ ମୋର ହାତ ଉପରକୁ ଉଠାଇବା ସାକ୍ଷ୍ୟ ବଳି ପରି ହେଉ । ଗୀତସଂହିତା 141:2 ।

ସନ୍ଧ୍ୟା ବଳିଦାନ ପ୍ରାର୍ଥନାର ସମୟ ଥିବା ସହିତ ସମସ୍ତ ସମୟ, ଏଣୁ ସନ୍ଧ୍ୟା ବଳିଦାନ ସମୟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛନ୍ତି; ତେଣୁ ସେ ନବମ ଘଣ୍ଟାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛନ୍ତି—ଯେ ସମୟରେ ପିତର ମନ୍ଦିରରେ ଥିଲେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ, ଏବଂ କର୍ନେଲିୟସଙ୍କୁ ପିତରଙ୍କୁ ଡାକି ପଠାଇବାକୁ କୁହାଯାଇଥିଲା ।

ଏବଂ ସନ୍ଧ୍ୟା ବଳିଦାନର ସମୟରେ ମୁଁ ମୋର ଦୁଃଖଭାରରୁ ଉଠିଲି; ଏବଂ ମୋର ବସ୍ତ୍ର ଓ ମୋର ଚାଦର ଛିଣ୍ଡିଦେଇ, ମୁଁ ହାତୁ ଗେଡ଼ି ପଡ଼ିଲି, ଏବଂ ମୋର ହାତଗୁଡ଼ିକୁ ମୋର ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦିଗରେ ପ୍ରସାରିତ କଲି । ଏଣୁ 9:5 ।

ତାଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ, ମନ୍ଦିର ଓ ଯେରୁଶାଲେମକୁ ପୁନର୍ନିର୍ମାଣ କରିବା ପାଇଁ ବାବିଲୋନରୁ ବାହାରି ଆସିଥିବାମାନେ ଅନ୍ୟଜାତିୟ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ସହ ଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା କଥା ବୁଝିବା ପରେ ଏଣୁ ଅନୁତାପ କରୁଛନ୍ତି ।

ଏଣୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି, ପାପସ୍ୱୀକାର କରି, ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୃହ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ କାନ୍ଥୁଥିବାବେଳେ ନିଜକୁ ଭୂମିରେ ପକାଇ ଦେଇଥିବା ସମୟରେ, ଇସ୍ରାଏଲରୁ ପୁରୁଷ, ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଶିଶୁମାନଙ୍କର ଅତ୍ୟନ୍ତ ବଡ଼ ଏକ ସମାଜ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ସମବେତ ହେଲା; କାରଣ ଲୋକମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଳାପ କରୁଥିଲେ । ଏବଂ ଏଲାମର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ, ଯେହୀଏଲଙ୍କ ପୁତ୍ର ଶେଖନିୟାହ ଉତ୍ତର ଦେଇ ଏଣୁ କହିଲେ, "ଆମେ ଆମ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅପରାଧ କରିଛୁ ଏବଂ ଏହି ଦେଶର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବିଦେଶୀ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ବିବାହ କରିଛୁ; ତଥାପି ଏହି ବିଷୟରେ ଇସ୍ରାଏଲ ପାଇଁ ଏବେ ମଧ୍ୟ ଆଶା ଅଛି । ଅତଏବ ଆସ, ଆମେ ଆମ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ଏକ ରୁଚ୍ଛି କରିବା, ଯେ ଆମେ ସମସ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଜନ୍ମିତ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବିଦାୟ କରିଦେବା, ମୋର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ଅନୁଯାୟୀ ଏବଂ ଆମ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାକୁ ଭୟଭକ୍ତି ସହ ମାନୁଥିବାମାନଙ୍କର ପରାମର୍ଶ ଅନୁସାରେ; ଏବଂ ବ୍ୟବସ୍ଥାନୁସାରେ ଏହା କରାଯାଉ । ଉଠନ୍ତୁ; କାରଣ ଏହି ବିଷୟ ଆପଣଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ; ଆମେ ମଧ୍ୟ ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ରହିବୁ; ସାହସୀ ହୁଅନ୍ତୁ, ଏବଂ ଏହା କରନ୍ତୁ ।"

ତାହାପରେ ଏଣୁ ଉଠି ମୁଖ୍ୟ ଯାଜକମାନଙ୍କୁ, ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ଓ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଏହି କଥା ଅନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ବୋଲି ଶପଥ କରାଇଲେ । ଏବଂ ସେମାନେ ଶପଥ କଲେ । ପରେ ଏଣୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୃହ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୁ ଉଠି ଇଲିଆଶୀବଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯୋହାନାନଙ୍କ କନ୍ୟାକୁ ଗଲେ; ଏବଂ ସେ ସେଠାକୁ ପହଞ୍ଚିଲାପରେ, ସେ ରୁଚି ଖାଇଲେ ନାହିଁ, ପାଣି ପିଇଲେ ନାହିଁ; କାରଣ ବନ୍ଦୀତ୍ୱରୁ ଫେରିଆସିଥିବାମାନଙ୍କ ଅପରାଧ ନିମନ୍ତେ ସେ ଶୋକ କରୁଥିଲେ । ଏବଂ ଯିହୁଦା ଓ ଯିରୁଶାଲେମ ସାରାରେ ବନ୍ଦୀତ୍ୱର ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ଘୋଷଣା କରାଗଲା ଯେ, ସେମାନେ ଯିରୁଶାଲେମରେ ଏକତ୍ର ହେବାକୁ; ଏବଂ ଯେ କେହି ଅଧିପତିମାନଙ୍କ ଓ ପ୍ରାଚୀନମାନଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ଅନୁସାରେ ତିନି ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ନ ଆସିବ, ତାହାହେଲେ ତାହାର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ଜବତ କରାଯିବ, ଏବଂ ସେ ନିଜେ ବନ୍ଦୀତ୍ୱରୁ ଫେରିଆସିଥିବାମାନଙ୍କ ସଭାରୁ ପୃଥକ କରାଯିବ । ତାହାପରେ ଯିହୁଦା ଓ ବିନ୍ୟାମାନର ସମସ୍ତ ପୁରୁଷ ତିନି ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଯିରୁଶାଲେମରେ ଏକତ୍ର ହେଲେ । ସେହି ସମୟ ନବମ ମାସ ଥିଲା, ମାସର ବିଶତମ ଦିନ; ଏବଂ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଏହି ବିଷୟର କାରଣରୁ ଓ ମହାବର୍ଷାର କାରଣରୁ କର୍ମମାନ ହୋଇ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୃହର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଚତ୍ୱରରେ ବସିଥିଲେ । ଏଣୁ 10:1-9 ।

ଏକ ଶତ ରୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ର ରୁଚ୍ଛୁକୁ ପରଦେଶୀ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବାମାନଙ୍କ ଠାରୁ ବିଚ୍ଛେଦ ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ଏହା ହେଉଛି ଜଣାଣ ଓ ମୂର୍ଖତା କୁମାରୀମାନଙ୍କ ର ବିଚ୍ଛେଦ, ଏବଂ ଏହା ନବମ ଘଣ୍ଟାରେ ଘଟେ, ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ର ମୃତ୍ୟୁ, ପେଟେ କୋଷ୍ଠରେ ମନ୍ଦିରଭିତରେ ପେଟୁଙ୍କ ଉପସ୍ଥାପିତ, ଏବଂ ସମୁଦ୍ର ତୀରସ୍ଥ କୈସରିଆକୁ ପେଟୁ ତାକାୟିବାକୁ ସୂଚାଏ। ଏହି ଲଙ୍କା ର ଏହି ବିଚ୍ଛେଦ ମାଲାଖୀ ପୁସ୍ତକର ତୃତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ରୁଚ୍ଛୁର ଦୃତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ର ଶୋଧନ ମଧ୍ୟ ଅଟେ। ମାଲାଖୀରେ ଥିବା ଏହି ଶୋଧନ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ର ଦୁଇଥର ମନ୍ଦିର-ଶୁଦ୍ଧିକରଣକୁ ଚିତ୍ରିତ କରେ।

“ଜଗତର କ୍ରେତା ଓ ବିକ୍ରେତାମାନଙ୍କୁ ମନ୍ଦିରରୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିବା ସମୟରେ, ଯିଶୁ ପାପର କଳଙ୍କରୁ ସ୍ୱଦୟକୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ନିଜ ମିଶନର ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ,—ସେହି ପୃଥ୍ୱୀସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଆକାଞ୍ଛାମାନ, ସ୍ୱାର୍ଥପର କାମନାମାନ, ଦୁଷ୍ଟ ଅଭ୍ୟାସମାନରୁ, ଯେଉଁମାନେ ଆତ୍ମାକୁ ଦୁର୍ନୀତିଗ୍ରସ୍ତ କରେ। ମାଲାଖୀ 3:1-3 ଉଦ୍ଧୃତ।” The Desire of Ages, 161.

ଏହା ଓ ଯେମାନେ ରୁଚ୍ଛୁରେ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ “ଉଠ” ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି; ଏବଂ ସମସ୍ତ ବିଦ୍ରୋହୀ ଅଠୁଣ ବର୍ଷର ଅବଧୂରେ ମରିଯାଇବା ପରେ ଯିହୋଶୁୟଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଉଠିବାକୁ କୁହାଯାଇଥିଲା। ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କୁ ଦଶଗୁଣ ପରୀକ୍ଷାର ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ବିଫଳ ହେବା ପାଇଁ ଦୁଇ ବର୍ଷ ଲାଗିଥିଲା, ଏବଂ ଅଠୁଣ ବର୍ଷ ପରେ ସେହି ବିଦ୍ରୋହୀମାନେ ସମସ୍ତେ ମରିଯାଇଥିଲେ, ତାହାପରେ ଇଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଉଠିବାକୁ କହିଲେ।

“ଏବେ ଉଠ,” ମୁଁ କହିଲି, “ଏବଂ ତୁମେ ଜେରେଦ୍ ନଦୀପ୍ରବାହକୁ ଅତିକ୍ରମ କର।” ତେଣୁ ଆମେ ଜେରେଦ୍ ନଦୀପ୍ରବାହକୁ ଅତିକ୍ରମ କଲୁ। ଆମେ କାଦେଶବର୍ନିୟାରୁ ଯାତ୍ରା କରି ଜେରେଦ୍ ନଦୀପ୍ରବାହକୁ ଅତିକ୍ରମ କରି ପହଞ୍ଚିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେ ସମୟ ବିତିଗଲା, ସେହି ସମୟ ଅଠୁଣ ବର୍ଷ ଥିଲା; ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୁଦ୍ଧପୁରୁଷମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ପିଢ଼ି ସେନାବଳର ମଧ୍ୟରୁ ନଶିଗଲେ, ଯେପରି ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଶପଥ କରିଥିଲେ। ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣୀ 2:13, 14.

ଯୋହନ ପାଞ୍ଚମ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ଯୀଶୁ ଅଠୁଣ ବର୍ଷଧରି ଅସମର୍ଥ ଥିବା ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ତାଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କଲେ, ସେ ସେହି ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଉଠ।”

କାରଣ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟରେ ଗୋଟିଏ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ସେହି କୁଣ୍ଡରେ ଅବତରି ଜଳକୁ ଆନ୍ଦୋଳିତ କରୁଥିଲେ; ଏବଂ ଜଳ ଆନ୍ଦୋଳିତ ହେବା ପରେ ଯେ କେହି ପ୍ରଥମେ ତାହାରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଥିଲା, ସେ ଯେ କୌଣସି ରୋଗରେ ପୀଡ଼ିତ ଥାଉ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁସ୍ଥ ହେଉଥିଲା। ସେଠାରେ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ଥିଲେ, ଯିଏ ଅଠୁଣ ବର୍ଷ ଧରି ରୋଗାକ୍ରାନ୍ତ ଥିଲେ। ଯୀଶୁ ତାଙ୍କୁ ସେଠାରେ ପଡ଼ିଥିବା ଦେଖି, ଏବଂ ସେ ବହୁଦିନ ଧରି ସେହି ଅବସ୍ଥାରେ ଥିବାକୁ ଜାଣି, ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମେ ସୁସ୍ଥ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛ କି?”

ସେହି ଅଶକ୍ତ ମଣିଷ ତାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ପ୍ରଭୁ, ଜଳ ଆନ୍ଦୋଳିତ ହେଲେ ମୋତେ କୁଣ୍ଡରେ ନମାଇବା ପାଇଁ ମୋର କେହି ମଣିଷ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଯାଉଥିବାବେଳେ, ଅନ୍ୟ ଜଣେ ମୋର ପୂର୍ବରୁ ନମିଯାଏ।”

ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଉଠ, ନିଜ ଶଯ୍ୟା ଉଠାଇ ଚାଲ।” ଏବଂ ସହସା ସେ ମଣିଷ ସୁସ୍ଥ ହେଲା, ନିଜ ଶଯ୍ୟା ଉଠାଇ ଚାଲିଲା; ଏବଂ ସେହି ଦିନ ବିଶ୍ୱାସବାର ଥିଲା। ଯୋହନ 5:4-9.

ଏହି ଲଙ୍କା ଦ୍ୱାରା ଏକ ଲକ୍ଷ ରୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ରୁଚ୍ଛୁର ଚିତ୍ରଣରେ, ଲୋକମାନେ “ଉଠିବାକୁ” ଥିଲେ। 1838 ମସିହାରେ, ମିଲରାଇଟ୍ ମାନଙ୍କ ର ଜଣେ ପ୍ରମୁଖ ପ୍ରଚାରକ ଜୋସିଆ ଲିଚ୍ 1840 ଚାରିପାଖରେ ଅଟୋମାନ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ତାର ଶେଷ ହେବ ବୋଲି ପୂର୍ବବାଣୀ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ମିଲରାଇଟ୍ ବାଉଁଶ ଉଦ୍ଭିତ ହେଲା, କେବଳ 1840 ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ 11 ତାରିଖରେ ତାହାର ଯଥାର୍ଥ ପୂରଣ ହେବା ପାଇଁ। ବିଜୟୀ ମଣ୍ଡଳୀର ଉଦ୍ଧୃତିରେ ଏମିତି ଏକ ପୂର୍ବବାଣୀ ସମ୍ମିଳିତ ଅଛି, ଯାହା ରୁଚ୍ଛୁ ସ୍ଥାପିତ ହେବାବେଳେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉଠିବାକୁ ପ୍ରେରିତ କରେ। ଏହି ଲଙ୍କା ଦ୍ୱାରା ବିଦେଶୀମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପ୍ରଥମେ ମାଲାଖୀଙ୍କ ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ଶୋଧନକୁ ମଧ୍ୟ ପାଉଛି, ଏବଂ ତଥା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦୁଇଥର ମନ୍ଦିର-ଶୁଦ୍ଧିକରଣକୁ ମଧ୍ୟ; ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଧାରା ଗହମ ଓ ଅଗାଧାର ପୃଥକୀକରଣକୁ ଚିତ୍ରିତ କରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଯାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ, ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏକ ଲକ୍ଷ ରୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ସ୍ୱଦୟରୁ ପାପକୁ ସଦାକାଳ ପାଇଁ

ଅପସାରଣ କରନ୍ତି । ଖ୍ରୀ 1ଷ୍ଠ ଲକ୍ଷ୍ୟ ନବମ ଘଣ୍ଟା , ଏବଂ ପିତରଙ୍କ ଦୁଇଟି ନବମ ଘଣ୍ଟା , ସହିତ ଏକ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା—ଏସବୁ ରବିବାର ନିୟମ ସହ ସମନ୍ୱିତ ହୁଏ, ଯେତେବେଳେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା ଅପରିମିତ ଭାବରେ ଭାଲିଦିଆଯିବ । ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ନବମ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ସନ୍ଧ୍ୟା ୫ । ବଲିଦାନର ସମୟରେ, ଯାହା ନବମ ଘଣ୍ଟା , ଦାନିଏଲ ତାଙ୍କ ର ନିବେଦନମାନଙ୍କର ଉତ୍ତର ପ୍ରାପ୍ତ କରନ୍ତି ।

ହଁ, ମୁଁ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ କହୁଥିବା ବେଳେ, ଆରମ୍ଭର ଦର୍ଶନରେ ଯାହାକୁ ମୁଁ ଦେଖୁଥିଲି ସେହି ମଣିଷ ଗାନ୍ଧିଏଲ, ଶୀଘ୍ର ଉଡ଼ି ଆସିବାକୁ ପ୍ରେରିତ ହୋଇ, ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳୀନ ନିବେଦନର ସମୟରେ ମୋତେ ସ୍ପର୍ଶ କଲେ । ଦାନିଏଲ 9:21.

ଆମେ ଏହି ସୂଚନା ପାଉଛୁ ଯେ, ଶିନାରର ମହାନ ନଦୀମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ବର୍ତ୍ତମାନ ପୂରଣର ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଅଛି, ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଶୀମାନେ ଯେତେବେଳେ ଦିଆଯାଇଥିଲେ ସେହି ପରିସ୍ଥିତିମାନଙ୍କୁ ଆମେ ବିଚାର କରିବାକୁ ହେବ ।

“ଦାନିଏଲ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଯେ ଆଲୋକ ପାଇଥିଲେ, ତାହା ବିଶେଷତଃ ଏହି ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଉଲାଲ ଓ ହିଦେକେଲର କୃତ୍ତି, ଶିନାରର ମହାନ ନଦୀମାନଙ୍କ ପାଖରେ, ସେ ଯେ ଦର୍ଶନମାନ ଦେଖୁଥିଲେ, ସେଗୁଡ଼ିକ ବର୍ତ୍ତମାନ ପୂରଣ ହେବାର ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଅଛି, ଏବଂ ପୂର୍ବଦ୍ୱାଶୀ କରାଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ଘଟଣା ଶୀଘ୍ର ଘଟିବ ।”

“ଦାନିଏଲଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଶୀଗୁଡ଼ିକ ଦିଆଯାଇଥିବା ସମୟରେ ଯିହୁଦୀ ଜାତିର ପରିସ୍ଥିତିଗୁଡ଼ିକୁ ବିଚାର କରନ୍ତୁ ।” Testimonies to Ministers, 113.

ହିଦେକେଲ ଓ ଉଲାଲ ନଦୀସମ୍ମୁଖୀନ ଦର୍ଶନମାନଙ୍କର ଆଲୋକ ଦାନିୟେଲ ପୁସ୍ତକର ଏଗାରୋତମ ଅଧ୍ୟାୟର ଶେଷ ଛଅଟି ଅଧ୍ୟାୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ । ନବମ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ଯାହା ଉଲାଲ ନଦୀଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକାକୃତ, ଦାନିୟେଲଙ୍କୁ ସପ୍ତମ, ଅଷ୍ଟମ ଓ ନବମ ଅଧ୍ୟାୟ ସମ୍ପନ୍ନରେ ଆଲୋକ ଦିଆଯାଏ । ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ଯାହା ହିଦେକେଲ ନଦୀଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକାକୃତ, ଦାନିୟେଲଙ୍କୁ ଦଶମ, ଏଗାରୋତମ ଓ ଦ୍ୱାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟ ଆଲୋକ ଦିଆଯାଏ । ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଶୀସମ୍ପନ୍ନୀୟ ସୂଚନା ଏହି ଅଧ୍ୟାୟମାନଙ୍କ ଭିତରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ପାଇଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଶୀମୂଳକ ଘଟଣାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକାକୃତ, କିନ୍ତୁ କେବଳ ସେହିପରି ନୁହେଁ, ଦାନିୟେଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ; କାରଣ ଯେତେବେଳେ ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଶୀମାନେ ଦିଆଯାଇଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଯିହୁଦୀ ଜାତିର ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଆମେ ବିଚାର କରିବାକୁ ହେବ ।

ଆମେ ସେହି ବିଚାରଗୁଡ଼ିକୁ ଅକ୍ତିମ ଦିନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆଣିବାକୁ ଓ ଅନ୍ୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଶୀଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ସମନ୍ୱିତ କରିବାକୁ ହେବ । ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି, ଯେପରି ପେଦ୍ର କୈସରିଆ ଫିଲିପ୍ପୀରେ ଓ କୈସରିଆ ମାରିଡିମାରେ ଅଛନ୍ତି, ସେପରି ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ନବମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ନବମ ଘଣ୍ଟାରେ ଗାନ୍ଧିଏଲ ସାକ୍ଷାତ୍ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ବାଇଶତମ ଦିନରେ ସେ ଦର୍ଶନ ପ୍ରାପ୍ତ କରନ୍ତି । ଅକ୍ତିମ ଦିନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉଲାଲ ଓ ହିଦେକେଲର ଆଲୋକ, ବାଇଶତମ ଦିନର ନବମ ଘଣ୍ଟାରେ ଦାନିଏଲଙ୍କ ପାଇଁ ଅମୁଦ୍ରିତ କରାଯାଏ । ସେହି ଆଲୋକ ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ମାପହୀନ ଭାବରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ଅବତରଣକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ।

ଦାନିଏଲଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ନବମ ଘଣ୍ଟାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଉଦ୍ଘାଟିତ ହୁଏ, କାରଣ ଏହା ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯାହା “ଘଟେ” ତାହାର ବାହ୍ୟ ଓ ଆନ୍ତରିକ—ଉଭୟ ଇତିହାସକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ । ସେହି ଆଲୋକ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲେ, କୋର୍ନେଲିଉସ୍ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଜାତିମାନେ ଏକ ଶତ ରୁଆଲିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ଡାକି ପଠାଇବେ, ରବିବାର ପାଳନର ବଳପ୍ରୟୋଗ ଦ୍ୱାରା ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହତ୍ୟା କରାଯିବ, ଏବଂ ପିତର ସେହି ମନ୍ଦିରକୁ ଏକ ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରିବେ, ଯାହାକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ଖାଲି ଘର ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ । ପିତର ଜାତିମାନଙ୍କୁ, ଏବଂ ସନହେଦ୍ରୁନ୍‌କୁ ମଧ୍ୟ ସମ୍ବୋଧନ କରନ୍ତି, ଯେବେକି ଏହା ପୃଥକ୍‌କରଣ ପାଇଁ ନିବେଦନ କରନ୍ତି ଏବଂ ଦାନିଏଲ ଆଲୋକ ପାଇଁ ଉପବାସ ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି । ପେଦ୍ରେକୋଷ୍ଟରେ ନବମ ଘଣ୍ଟା, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ସମୟରେ, କୋର୍ନେଲିଉସ୍ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପିତରଙ୍କୁ ଡାକିବାବେଳେ, ସନ୍ଧ୍ୟା ବଲିଦାନ—ଏସବୁ ମିଶି କର୍ମେଲ ପର୍ବତରେ ଏଲିୟାଙ୍କ ସହ ସମରୂପ ହୋଇଥାଏ ।

ଏହା ସ୍ୱଳ୍ପ ଯେ ଛଅ-ଘଣ୍ଟିଆ ସମୟକାଳ ଏକ ଏମିତି ଅବଧୂକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ଯାହା ରବିବାର ଆଇନରେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ, କିନ୍ତୁ ଏହାର ଆରମ୍ଭ ଏମିତି ଗୋଟିଏ ଘଟଣା ସହିତ ହୁଏ ଯାହା ସରାସରି ଶେଷ ସହିତ ସମାପ୍ତ; ପ୍ରଭାତ ଓ ସାନ୍ଧ୍ୟ ୫ ବଳିଦାନମାନଙ୍କ ରକ୍ଷେତ୍ରରେ ଯେପରି ଥିଲା। ପିତରଙ୍କ ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟାରେ, ଏହି ଛଅ-ଘଣ୍ଟିଆ ସମୟକାଳ କାଳସରିଆ ଫିଲିପ୍ସିରୁ ସମୁଦ୍ର ତଟସ୍ଥ କାଳସରିଆ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଟେ। ପେକ୍ତେ କଷ୍ଟରେ ଏହା ଉପର ଘରରୁ ମନ୍ଦିର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିଲା। ଯେ ସମୟକାଳ ପଥର ଆରମ୍ଭରେ ସ୍ଥାପିତ ଦୀପ୍ତିମାନ ଆଲୋକ ଅଟେ, ସେହିଟି ହେଉଛି ମଧ୍ୟ ରାତ୍ରିର ହାକ, ଏବଂ ସେହି ସମୟକାଳ ରବିବାର ଆଇନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚେ। ସାନ୍ଧ୍ୟ ୫ ଦ୍ୱୟର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଏହି ଛଅ ଘଣ୍ଟି, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଯିରୁଶାଲେମରେ ବିଜୟୋତ୍ସବ ସମୟ ପ୍ରବେଶକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ପୁନର୍ବାର August 12 to 17, 1844 ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା Exeter camp meeting ଠାରୁ October 22, 1844 ରେ ସମାପ୍ତିକୁ ପହଞ୍ଚିଥିବା ବାର୍ଷିକ ଘୋଷଣାକୁ ଆରମ୍ଭ କରାଇଥିବା ସମୟକାଳକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା। Exeter ହେଉଛି କାଳସରିଆ ଫିଲିପ୍ସି, ଏବଂ ସମୁଦ୍ର ତଟସ୍ଥ କାଳସରିଆ ହେଉଛି October 22, 1844 ଆରମ୍ଭ କାଳସରିଆ ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନିତ, ଯେପରି ସମାପ୍ତି ମଧ୍ୟ।

ବିଜୟୋତ୍ସବ ସମୟ ପ୍ରବେଶର ଆରମ୍ଭରେ ଏକ ବିବାଦ ଏବଂ ଶେଷରେ ମଧ୍ୟ ଏକ ବିବାଦ ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଛି। ଏକ୍ସେଟରର ବିବାଦଟି ଖାତରତାଉନ୍ ତମ୍ବୁର ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ଚାଲିଥିବା ମିଥ୍ୟା ଉପାସନାଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ପାଇଥିଲା। ସେହି ଦୁଇଟି ତମ୍ବୁ ଦୁଇଟି ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା, ଏବଂ ଯେବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯିରୁଶାଲେମରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ, ସେ ଓଲିଭ ପର୍ବତରୁ ଅବତରଣ କରୁଥିବାବେଳେ, ସମ୍ପ୍ରତି ଖୋଲାଯାଇଥିବା ଗାଧାର ପିଠିରେ ଚଢ଼ି ଯିରୁଶାଲେମକୁ ପ୍ରବେଶ କରୁଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଖୁଚିନାଟିକୁ ନେଇ ଡକ୍ କରୁଥିବା ଯିହୁଦୀମାନେ ଘୋଷିତ ହେଉଥିବା ସନ୍ଦେଶ ବିଷୟରେ ଅଭିଯୋଗ କଲେ। ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଶେଷ ବିବାଦ ସେହି ଅବଧୂ ପାଇଁ ଏକ ଆଲ୍ଫ ଏବଂ ଓମେଗାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ଏକ୍ସେଟରରେ ଖାତରତାଉନ୍ ଶ୍ରେଣୀ ସେହିପରି କୁମାରୀମାନଙ୍କ ଏକ ଶ୍ରେଣୀକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ଯାହାଙ୍କ ପାଖରେ ତେଲ ନଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଧାରର ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଇଥିଲା। ସେହି ଅବଧୂର ଶେଷରେ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ପ୍ରବେଶର ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା, ଏପରିକରେ ସେହି ଅବଧୂ ପାଇଁ ଏକ ଆଲ୍ଫ ଏବଂ ଓମେଗା ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା। ସେହି ଆଲ୍ଫ ଏବଂ ଓମେଗା ବିଜୟୋତ୍ସବ ସମୟ ପ୍ରବେଶର ଦୁଇଟି ବିବାଦ ସହ ସମନ୍ୱୟ ରଖେ, ଏବଂ ପେତ୍ରଙ୍କ ସହ କୈସରିଆରୁ କୈସରିଆ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ।

କୈସରିଆ ଫିଲିପ୍ସିରେ, ଏକ ଅନୁଲେଖରେ ସିମୋନ ବାରଯୋନାଙ୍କ ନାମ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇ ପିତର ହୋଇଯାଏ, ଯେଉଁଠାରେ ସେ ପ୍ରେରିତ ପ୍ରକାଶର ମୁଖପାତ୍ର ଭାବେ ପ୍ରଶଂସିତ ହୁଅନ୍ତି, ପରେ କ୍ଷୁଦ୍ର ଶେଷକୁ ବିରୋଧ କରିବା ପାଇଁ ସାତାନ୍ ବୋଲି ନିନ୍ଦିତ ହୁଅନ୍ତି। ପିତର ସେହି ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀର ପ୍ରତୀକ, ଯେଉଁମାନେ ବାପ୍ଟିସ୍ମ ଓ କ୍ଷୁଦ୍ର ସନ୍ଦେଶ ଦ୍ୱାରା ପୃଥକ୍ କରାଯାଆନ୍ତି, ଯାହା 9/11 ଏବଂ ରବିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସନ୍ଦେଶ ଅଟେ।

“ଫରିଶୀ ଓ କରସଙ୍ଗ୍ରହକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶ୍ରେଣୀ ପାଇଁ ପ୍ରେରିତ ପେତ୍ରଙ୍କ ଇତିହାସରେ ଗୋଟିଏ ଶିକ୍ଷା ରହିଛି। ତାଙ୍କର ଆରମ୍ଭିକ ଶିଷ୍ୟତ୍ୱରେ ପେତ୍ର ନିଜକୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବୋଲି ଭାବୁଥିଲେ। ଫରିଶୀଙ୍କ ପରି, ନିଜ ଅନୁମାନରେ ସେ ‘ଅନ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପରି’ ନ ଥିଲେ। ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜ ଦ୍ରୋହ ହେବାର ପୂର୍ବସନ୍ଧ୍ୟାରେ ନିଜ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବରୁ ସତର୍କ କରି କହିଥିଲେ, ‘ଏହି ରାତିରେ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ମୋର କାରଣରୁ ବିଚଳିତ ହେବ,’ ସେତେବେଳେ ପେତ୍ର ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସର ସହିତ ଘୋଷଣା କଲେ, ‘ଯଦିଓ ସମସ୍ତେ ବିଚଳିତ ହେବେ, ତଥାପି ମୁଁ ହେବି ନାହିଁ।’ ମାର୍କ 14:27, 29। ପେତ୍ର ନିଜ ବିପଦକୁ ଜାଣୁନଥିଲେ। ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସ ତାଙ୍କୁ ଭ୍ରାନ୍ତ ପଥେ ନେଇଗଲା। ସେ ଭାବୁଥିଲେ ଯେ ସେ ପରୀକ୍ଷାକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିପାରିବେ; କିନ୍ତୁ ଅତି ଅଳ୍ପ କିଛି ଘଣ୍ଟାରେ ପରୀକ୍ଷା ଆସିପହଞ୍ଚିଲା, ଏବଂ ଶାପ ଓ ସପଥ କରି ସେ ନିଜ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ।” Christ’s Object Lessons, 152.

ନବମ ପହରରେ, ଯାହା ଏଲିୟାଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାର ଉତ୍ତରସ୍ୱରୂପ ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳୀନ ବଳିଦାନର ସମୟ, ଅଗ୍ନି ଆକାଶରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ବଳିଦାନକୁ ଭସ୍ମୀଭୂତ କଲା, ଯେପରି ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରଜା ଜାଣିପାରନ୍ତୁ ଯେ ପ୍ରଭୁ ହିଁ ଇଶ୍ୱର। କର୍ମେଲ ପର୍ବତରେ ଦୁଇ ପ୍ରକାରର ଶ୍ରେଣୀର ପ୍ରତୀକୀକରଣ ହୋଇଛି—ଏକ ଶ୍ରେଣୀ, ଯେଉଁମାନେ ସେତେବେଳେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ପ୍ରଭୁ ସେହି ଇଶ୍ୱର; ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀ, ଯାହା ବାଏଲଙ୍କ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ୍ୟଦ୍ୱାରା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ, ଯେଉଁମାନେ ପରେ ବଧ କରାଯାଆନ୍ତି।

ଏବଂ ସନ୍ଧ୍ୟା ୫ । ବଳିଦାନ ଅର୍ପଣର ସମୟରେ ଏହିପରି ହେଲା, ଯେ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ଛ । ଏଲିୟା ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲେ, ହେ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ , ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ଓ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ପ୍ର ଭୁ ପରମେଶ୍ୱ ର, ଆଜି ଏହା ଜଣାପଡୁ ଯେ ତୁମେ ଇସ୍ରାଏଲରେ ପରମେଶ୍ୱ ର, ଏବଂ ମୁଁ ତୁମର ଦାସ, ଓ ତୁମର ବାକ୍ୟ । ନୁହାରେ ମୁଁ ଏହି ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛି । ହେ ପ୍ର ଭୁ ମୋତେ ଉତ୍ତ ର ଦିଅ, ମୋତେ ଉତ୍ତ ର ଦିଅ, ଯେପରି ଏହି ଲୋକମାନେ ଜାଣିପାରନ୍ତୁ ଯେ ତୁମେହି ପ୍ର ଭୁ ପରମେଶ୍ୱ ର, ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ପୁନର୍ବାର ଫେରାଇ ଆଣିଛ ।

ତାହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅଗ୍ନି ଅବତରିଲା, ଏବଂ ଦସ୍ତବଳିକୁ, କାଠକୁ, ପଥରଗୁଡ଼ିକୁ, ଧୂଳିକୁ ଭସ୍ମ କରିଦେଲା, ଓ ଖାଲରେ ଥିବା ଜଳକୁ ମଧ୍ୟ ଚାଟି ନେଲା । ଏହା ଦେଖୁ ସମସ୍ତ ଲୋକ ମୁହଁ ନମାଇ ଭୂମିରେ ପଡ଼ିଗଲେ; ଏବଂ ସେମାନେ କହିଲେ, ସଦାପ୍ରଭୁହିଁ ଇଶ୍ୱର; ସଦାପ୍ରଭୁହିଁ ଇଶ୍ୱର ।

ଏଲିୟା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ବାଆଁଲଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତାମାନଙ୍କୁ ଧର; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେହେଁ ମଧ୍ୟ ପଳାଇ ନଯାଉ । ତେବେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧରିଲେ; ଏବଂ ଏଲିୟା ସେମାନଙ୍କୁ କୀଶୋନ ଝରଣା ପାଖକୁ ନେଇଗଲେ, ଏବଂ ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ କଲେ । ୧ ରାଜାବଳୀ 18:36-40 ।

ସନ୍ଧ୍ୟା ବଳିଦାନ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ, ପେତ୍ରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଖୋଜା ମଣିଷଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କରିବା, ପେତ୍ରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାତିମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ସନ୍ଦେଶ ବହନ କରିବା, ଦାନିଏଲଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ଆଲୋକ ଗ୍ରହଣ କରିବା, ଏଲିୟାଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ଅଗ୍ନି ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତର ମିଳିବା, ଯେତେବେଳେ ଏଜ୍ରା ଶୋକବସ୍ତ୍ର ଓ ଭସ୍ମରେ ଲାଓଦିକିୟାରୁ ଫିଲାଦେଲଫିୟାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ, ଯୁଦ୍ଧରତ କଳିସିଆକୁ ବିଜୟୀ କଳିସିଆକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛନ୍ତି । ନବମ ଘଣ୍ଟା ହେଉଛି ବଳିଦାନର ଘଣ୍ଟା, ଉତ୍ତରୀତ ପ୍ରାର୍ଥନାର ଘଣ୍ଟା, ସେହି ଘଣ୍ଟା ଯେଉଁଠାରେ ସ୍ୱର୍ଗ ପୃଥିବୀକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରେ, ବିଚାର ଓ କୃପା ମଧ୍ୟରେ ସେତୁ; ଏହି କାରଣରୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନବମ ଘଣ୍ଟାରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରନ୍ତି, କାରଣ ବଳିଦାନର ନବମ ଘଣ୍ଟା ସୁସମାଚାରକୁ ଜାତିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଧାରିତ କଲା, ସେମାନେ ସେହିମାନେ ଥିଲେ ଯେମାନେ ଅନ୍ଧକାରରେ ବସିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଖୋଲାଯିବ, ସେମାନେ ମହାନ ଆଲୋକ ଦେଖିବେ ।

ବିଚାରକର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କ 6:21 ରେ ଗିଦିଓନଙ୍କ ନିବେଦନ ସମୟରେ, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୂତ ନିଜ ଦଣ୍ଡଦ୍ୱାରା ଗିଦିଓନଙ୍କ ମାଂସ ଓ ଖମିରହୀନ ରୁଟିର ନିବେଦନକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଶିଳାରୁ ଅଗ୍ନି ଉତ୍ସ୍ଫୁଟ ହୋଇ ତାହାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଭସ୍ମ କରିଦେଏ । ସେହି ଅଗ୍ନି ଗିଦିଓନଙ୍କ ପ୍ରତି ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଆହ୍ୱାନ ଓ ସେହି ଚିହ୍ନକୁ ତାଙ୍କ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିବାକୁ ନିଶ୍ଚିତ କଲା ।

ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଯଦି ଏବେ ତୁମ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମୁଁ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇଥାଏ, ତେବେ ତୁମେ ଯେ ମୋ ସହିତ କଥା କହୁଛ, ତାହାର ଏକ ଚିହ୍ନ ମୋତେ ଦେଖାଅ । ମୁଁ ତୁମକୁ ବିନୟ କରୁଛି, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ପୁଣି ତୁମ ପାଖକୁ ଆସି, ମୋର ନିବେଦ୍ୟ ଆଣି, ତୁମ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ରଖିନାଅ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏଠାରୁ ଯାଅ ନାହିଁ ।” ସେ କହିଲେ, “ତୁମେ ପୁଣି ଫେରି ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ରହିବି ।” ତାପରେ ଗିଦିଓନ ଭିତରକୁ ଯାଇ ଗୋଟିଏ ଛେଳିପିଲା ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ, ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଏଫା ମଇଦାରୁ ଖମିରହୀନ ପିଠା ତିଆରି କଲେ; ସେ ମାଂସଟିକୁ ଗୋଟିଏ ଡାଲିରେ ରଖିଲେ, ଏବଂ ରସକୁ ଗୋଟିଏ ହାଣ୍ଡିରେ ରଖିଲେ, ଏବଂ ବଲୁତ ଗଛତଳେ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣି ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ । ତେବେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୂତ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମାଂସ ଓ ଖମିରହୀନ ପିଠାଗୁଡ଼ିକୁ ନେଇ ଏହି ପାହାଡ଼ଖଣ୍ଡ ଉପରେ ରଖ, ଏବଂ ରସକୁ ଢାଳିଦେ ।” ଏବଂ ସେ ତାହିପରି କଲେ । ତାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୂତ ନିଜ ହାତରେ ଥିବା ଦଣ୍ଡର ଅଗ୍ରଭାଗକୁ ବଢ଼ାଇ ମାଂସ ଓ ଖମିରହୀନ ପିଠାଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ପର୍ଶ କଲେ; ଏବଂ ପାହାଡ଼ଖଣ୍ଡରୁ ଅଗ୍ନି ଉଠି ମାଂସ ଓ ଖମିରହୀନ ପିଠାଗୁଡ଼ିକୁ ଭସ୍ମ କରିଦେଲା । ତାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୂତ ତାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅନ୍ଧଧୀନ ହେଲେ । ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଗିଦିଓନ ବୁଝିଲେ ଯେ ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୂତ, ଗିଦିଓନ କହିଲେ, “ହାୟ, ପ୍ରଭୁ ଯେହୋବା! କାରଣ ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୂତଙ୍କୁ ମୁହାଁମୁହିଁ ଦେଖିଛି ।” ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ୨:୧୭-୨୨ ।

ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ପଦରେ ଦୂତ ଗିଦିଓନଙ୍କ ପାଖରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲେ ଏବଂ ଗିଦିଓନଙ୍କୁ “ପରାକ୍ରମୀ ବୀର” ବୋଲି କହିଲେ; ଏବଂ ସେହି ଦାବିକୁ ସତ୍ୟ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଗିଦିଓନ ଏକ ଚିହ୍ନ ଚାହିଲେ । ତାପରେ ଗିଦିଓନ ଦୂତଙ୍କୁ କିଛିକ୍ଷଣ ରହିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଲେ, ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟ ବାଣୀରେ ଯେ ଦୂତ ବିଳମ୍ବ କରେ, ସେହି ହେଉଛି ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତ । ବିଳମ୍ବରେ ସମୟ ଶେଷ ହେବା ପରେ, ଗିଦିଓନ ଏକ ନିବେଦନ ଉପସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଅଗ୍ନି ସେହି ନିବେଦନକୁ ଭସ୍ମ କରିଦିଏ । ଗିଦିଓନ ନବମ ଘଣ୍ଟାରେ ଅଛନ୍ତି, କାରଣ ଏଲିୟା ସନ୍ଧ୍ୟା ୫ ନିବେଦନ ଥିଲେ, ଏବଂ ନବମ ଘଣ୍ଟା ହେଉଛି ରବିବାରର ଆଇନ, ଯେତେବେଳେ ପେତ୍ର କୋଷ୍ଠୀୟ ଅଗ୍ନିର ଜିହ୍ୱା ଧାର୍ମିକ ସମ୍ପର୍କରେ ଉତ୍ତ ହୁଅନ୍ତି । ଗିଦିଓନ ଏମିତି ଏକ

ଶ୍ରେଣୀ ଶାଳୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତୁ, ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ମୁହାଁମୁହିଁ ଦେଖନ୍ତୁ; ଯାହା ଦାନିଏଲଙ୍କ ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଘଟିଥିଲା। ଯେତେବେଳେ ଗିଦିଓନ ଅଗ୍ନିକୁ ନିବେଦନକୁ ଭସ୍ମ କରୁଥିବା ଦେଖିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ବୁଝିଲେ ଯେ ସେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହ ସମ୍ପର୍କ କରେ ଥିଲେ, ଯିଏକି ସେ ମୁହାଁମୁହିଁ ଦେଖିଥିଲେ।

ଅଗ୍ନିର ଅଭୂତ କାର୍ଯ୍ୟ ସେହି ଚିହ୍ନକୁ ଛିନ୍ନ କରିଦେବାବେଳେ ଗିଦିଓନ ଏହି ବାସ୍ତବତା ପ୍ରତି ଜାଗ୍ରତ ହୁଅନ୍ତି; ଏବଂ ସେହି ଚିହ୍ନ ଥିଲେ ଗିଦିଓନ—ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପରାକ୍ରମୀ ପୁରୁଷ—ଏବଂ ୩୦୦ ଯାଜକଙ୍କ ସେନା, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସମସ୍ତଙ୍କ ହାତରେ ହବକ୍କୁକଙ୍କ ୩୦୦ ତଣ୍ଡୁ ଥିଲା। ସେହି ଚିହ୍ନ, କିମ୍ବା ପତାକା, ଗିଦିଓନ ସ୍ୱୟଂ; ଏବଂ ତିନି ଶତକ ସେହି ସେନା ମଧ୍ୟ ଏହି ଚିହ୍ନ—ଏହା ଏଜିକିଏଲଙ୍କ ପରାକ୍ରମୀ ସେନା ମଧ୍ୟ ଅଟେ—ଯାହା ସଭିଶତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଉଠି ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୁଏ।

ଲେବ୍ୟବିବରଣୀ ୨:୨୩, ୨୪ ରେ, ଯେତେବେଳେ ମହାୟାଜକ ଭାବରେ ହାରୁଣଙ୍କ ପ୍ରଥମ ବଳିଦାନମାନଙ୍କ ପରେ ତମ୍ବୁଟି ଉତ୍ସର୍ଗ କରାଗଲା, ସେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ଅଗ୍ନି ବାହାରିଆସି ବେଦୀ ଉପରେ ଥିବା ହୋମବଳି ଓ ଚର୍ବିକୁ ଭସ୍ମ କରିଦେଲା। ଲୋକମାନେ ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ ଧ୍ୱନି କରି ଭୟଭକ୍ତିରେ ନିଜ ମୁହଁ ନମାଇ ଭୂମିରେ ପଡ଼ିଗଲେ। ଏହା ନିଶ୍ଚୟ ଭାବେ, ପକ୍ତି ଉପରେ ପକ୍ତି, ଏଲୀୟାଙ୍କ ଅଗ୍ନି ସହ ସମସ୍ତେ ହେବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ।

ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ଘଟୁଥିବା ଗହଁ ଓ କୁଡ଼ିଆର ପୃଥକରଣ ପାଇଁ ଏଜ୍ରାଙ୍କ ନବମ ଘଣ୍ଟାର ପ୍ରାର୍ଥନା ସେତେବେଳେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ, ଯେତେବେଳେ ସଂଘର୍ଷରତ କଳିସିଆ ବିଜୟୀ କଳିସିଆରେ ପରିଣତ ହୁଏ। ଏହା ଗିଦିଅନଙ୍କ ଅଗ୍ନି ସହିତ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପର୍କିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ। ଆଠମ ଦିନରେ, ସାତ ଦିନର ପବିତ୍ରୀକରଣ ପରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆହାରୋନଙ୍କ ପ୍ରଥମ ନିବେଦନ ଉପରେ ଯେ ଭସ୍ମକାରୀ ଅଗ୍ନି ନାମିଥିଲା, ସେହି ଦିନରେ ପୁଣି ଫେରିଆସି ଆହାରୋନଙ୍କ ଦୁଇଜଣ ଦୁଷ୍ଟ ପୁଅଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିଦେଲା। ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ, ନବମ ଘଣ୍ଟାରେ, ଯେତେବେଳେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ମାପହୀନ ଭାବରେ ଢାଳାଯିବେ, ସେତେବେଳେ ଯାଜକମାନଙ୍କ ଦୁଇଟି ଶ୍ରେଣୀର ପୃଥକରଣ ହେବ, ଏବଂ ବିଜୟୀ କଳିସିଆ ଏଫିସସ୍ ର ଧଳା ଘୋଡ଼ା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବ, ଯେ ବିଜୟ କରୁଥାଇ ଓ ବିଜୟ କରିବା ପାଇଁ ଆଗକୁ ବାହାରେ। ବିଜୟୀ କଳିସିଆର ଅଭିଷେକ ସୋଲୋମନଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପାଏ।

୨ ଇତିହାସ ୭:୧-୩ ରେ ଶଲୋମୋନଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଉତ୍ସର୍ଗ ସମୟରେ, ଶଲୋମୋନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ପରେ, ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅଗ୍ନି ଅବତରିତ ହୋଇ ହୋମବଳି ଓ ବଳିଗୁଡ଼ିକୁ ଭସ୍ମ କରିଦେଲା। ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହିମା ମନ୍ଦିରକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେଲା, ଯାହା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉପାସନା କରିବାକୁ ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଭଲୋପଣ ଓ ତାଙ୍କର ଚିରସ୍ଥାୟୀ କୃପାକୁ ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ପ୍ରେରିତ କଲା। ରବିବାର-ବିଧି ସମୟରେ, ବିଜୟୀ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଜଖରିୟା ଓ ଇଶାୟାଙ୍କ ଅନୁସାରେ ସମସ୍ତ ପର୍ବତରୁ ଭର୍ଷ୍ୱରେ ଏକ ମୁକୁଟ ଓ ଧୂଜରୁପେ ଉତ୍ତୋଳିତ କରାଯାଏ। ଯେତେବେଳେ ଶଲୋମୋନଙ୍କ ମନ୍ଦିର-ଉତ୍ସର୍ଗ ସମୟରେ ଅଗ୍ନି ଅବତରିତ ହେଲା, ମନ୍ଦିର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହିମାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଗଲା, ଯାହା ଏହାର ପ୍ରତୀକ ଯେ ସପ୍ତମ ତୁରୀର ଧ୍ୱନି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କ ଉପରେ ତାହାର କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରିଛି ଏବଂ ଏବେ ଏକାଦଶ-ଘଣ୍ଟାର କର୍ମୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ସେହି ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରିବାକୁ ଯାଉଛି। ସପ୍ତମ ତୁରୀ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଦିବ୍ୟ ଓ ମାନବତ୍ୱର ସଂଯୋଗ, ଯାହା ସେତେବେଳେ ଘଟେ ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ତାଙ୍କର ମହିମାର ରାଜ୍ୟକୁ ଉତ୍ତୋଳନ କରନ୍ତି। ଯେଉଁ ଅଗ୍ନି ମୋଶାଙ୍କ ତମ୍ବୁ ଓ ଶଲୋମୋନଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ଅବତରିତ ହୋଇଥିଲା, ସେହି ଅଗ୍ନି ଆରୋଣଙ୍କ ପୁଅ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ବିଚାରର ଅଗ୍ନି ଥିଲା, ଯେପରି ଦାଉଦଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଥିଲା।

୧ ଇତିହାସ ୨୧:୨୬ ରେ ଦାଉଦଙ୍କ ଜନଗଣନା ଦ୍ୱାରା ଆଣିଥିବା ମହାମାରୀ ସମୟରେ, ଆରାଉନା/ଓର୍ନାନଙ୍କ ମଣ୍ଡାଣିଆ ଥଳେ ଦାଉଦଙ୍କ ନିବେଦନକୁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ବେଦୀ ଉପରେ ଅଗ୍ନି ଅବତରଣ କରି ଉତ୍ତର ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯାହା ସ୍ୱୀକୃତିର ସଙ୍କେତ ଦେଇ ମହାମାରୀକୁ ନିରୋଧ କରିଥିଲା। ଲାଓଦିକାୟାର ମହାମାରୀ ସେତେବେଳେ ଶେଷ ହୁଏ, ଯେତେବେଳେ ମାନବୀୟ ଶକ୍ତି ଓ ଜ୍ଞାନ ଉପରେ ତାଙ୍କର ନିର୍ଭରତାର ମହାମାରୀକୁ ରୋକିବା ପାଇଁ ଦାଉଦଙ୍କ ନିବେଦନ ଉପରେ ଅଗ୍ନି ଅବତରଣ କରେ। ମାନବୀୟତା ଦିବ୍ୟ-ମାନବୀୟତା ଅନ୍ତର୍ଗମନ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ସାଧୁତ ହେବାବେଳେ ଚିହ୍ନିତ ହୁଏ, ଏବଂ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଏକ ଧୂଜରୁପେ ଉତ୍ତୋଳିତ କରାଯାଏ। ସେହି ସମୟରେ, ସୋଲୋମନଙ୍କ ମନ୍ଦିର ସହ ସମ୍ପର୍କରେ, ଯେପରି ଦୈବତ୍ୱ ମାନବତ୍ୱ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ହୁଏ, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହିମା ମନ୍ଦିରକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେଲା।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରବନ୍ଧରେ ତୃତୀୟ ଓ ନବମ ଘଣ୍ଟା । ଏହାର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ମଧ୍ୟ ରାତ୍ରିର ଆହ୍ୱାନର କାଳସୀମା ବିଷୟରେ ଆମେ ଆମର ବିଚାରବିମର୍ଶକୁ ଜାରି ରଖୁଛୁ ।

ଏବଂ ଛଅ ଦିନ ପରେ ଯୀଶୁ ପେତ୍ର, ଯାକୁବ ଓ ତାହାର ଭାଇ ଯୋହନଙ୍କୁ ସହିତ ନେଇ, ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲଗାରେ ଏକ ଉଚ୍ଚ ପର୍ବତ ଉପରକୁ ନେଲେ । ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କ ସମମୁଖରେ ରୂପାନ୍ତରିତ ହେଲେ; ତାହାଙ୍କର ମୁଖ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପରି ଦୀପ୍ତମାନ ହେଲା, ଏବଂ ତାହାଙ୍କର ବସ୍ତ୍ର ଆଲୋକ ପରି ଧଳା ହେଲା । ଏବଂ ଦେଖ, ମୋଶା ଓ ଏଲିୟା ସେମାନଙ୍କ ସମମୁଖରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ତାହାଙ୍କ ସହ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିଲେ ।

ତାହାପରେ ପିତର ଉତ୍ତର ଦେଇ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କହିଲେ, ପ୍ରଭୁ, ଆମେ ଏଠାରେ ରହିବା ଭଲ; ଯଦି ତୁମ ଇଚ୍ଛା ହୁଏ, ତେବେ ଆମେ ଏଠାରେ ତିନୋଟି ତମ୍ବୁ ନିର୍ମାଣ କରିବା; ଗୋଟିଏ ତୁମ ପାଇଁ, ଗୋଟିଏ ମୋଶାଙ୍କ ପାଇଁ, ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଏଲିୟାଙ୍କ ପାଇଁ । ସେ ଏଯାବତ୍ କହୁଥିବାବେଳେ, ଦେଖ, ଏକ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ମେଘ ସେମାନଙ୍କୁ ଆବୃତ କଲା; ଏବଂ ଦେଖ, ସେହି ମେଘରୁ ଏକ ସ୍ୱର ହେଲା, ଯାହା କହିଲା, ଏହେ ମୋର ପ୍ରିୟ ପୁତ୍ର, ଯାହାରେ ମୁଁ ପରମ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ; ତାହାଙ୍କ କଥା ଶୁଣ ।

ଶିଷ୍ୟମାନେ ଏହା ଶୁଣିବାମାତ୍ରେ ମୁହଁନିତା କରି ପଡ଼ିଗଲେ ଏବଂ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୟଭୀତ ହେଲେ । ଯୀଶୁ ଆସି ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗ କରି କହିଲେ, ଭୟ ନକର ।

ଏବଂ ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ନିଜ ଚକ୍ଷୁ ଉପରକୁ ଉଠାଇଲେ, ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଆଉ କାହାକୁ ଦେଖିଲେ ନାହିଁ । ଏବଂ ସେମାନେ ପର୍ବତରୁ ନାମିଆସୁଥିବାବେଳେ, ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଇ କହିଲେ, ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପୁନରୁଦ୍ଧିତ ହେଉନଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଏହି ଦର୍ଶନର କଥା କାହାକୁ କୁହନ୍ତି । ମାତ୍ୱ 17:1-9 ।